

Formørkelsestider

Tiden går, formørkelserne er over os igen. Sidste år fortalte jeg her i bladet under overskriften "Dragens hoved i Tyren og halen i Skorpionen" om måneknuderne set i lyset af paradismyten.

Ved en oprydning forleden fandt jeg en historie, som jeg vil skynde mig at gengive, inden knuderne igen skifter tegn. Historien er snart ti år gammel, dvs. den stammer fra dengang, måneknuderne sidst gik igennem Skorpion-Tyr. Den kvinde, der i sin tid fortalte den, besøgte mig da hun var 37 ½ år gammel, dvs. hun var kommet til en af måneknudernes cykliske stationer, måneknuderne har en omløbstid på 18 år og 8 måneder. Da hun ankommer, står Rahu, den nordlige knude, på ascendanten i Skorpionens tegn.

"Jeg har altid vidst, at jeg ser ting, som andre ikke bemærker. Når folk lyver, er jeg pludseligt slet ikke længere i stand til at høre, hvad de egentlig siger, jeg hører kun det, som de prøver at hemmeligholde. På en eller anden måde ser jeg lige igennem folk og fornemmer straks, hvis der er noget, der ikke stemmer. Nogle gange har jeg været i kontakt med afdøde og jeg har da også tit set spøgelser. Da jeg var ung, boede jeg i nogle måneder i et kloster, jeg kunne godt lide den meditative ro. Men bortset fra det, har jeg altid anset mig selv for at være et helt normalt, jordbundet, menneske.

Men så her for nylig kom jeg kontakt med en ordensbror. Han spurgte mig, sådan helt apropos, hvad jeg egentlig mente om kristalkugler. Dem havde jeg ikke nogen mening om.

Samme aften fik jeg en vision: Jeg så mig selv som en indisk kvinde med en stor, blålig bjergkrystal. Den sten gav mig kraft og viden - ikke gennem øjnene, men gennem hænderne. Jeg sad på en klippe foran en hule. Unge krigere i gyldne rustninger kom op til mig og bad mig om at beskrive det forestående slag. Jeg sagde, de skulle lade være med at tage derhen, de stod foran et frygteligt nederlag. De satte sig alle ud over mit råd - og kun få vendte tilbage i live.

Da blev jeg hentet ned til byen af magthaverne. De bebrejdede mig, at jeg ikke havde været mere eftertrykkelig i min advarsel. Men så sagde, at jeg var fri til at gå igen. Min sten lå på et bord, kun få meter væk, men mellem mig og stenen stod en skarpretter med sit sværd. Og jeg vidste, at han ville slå hænderne af mig, hvis jeg strakte dem ud efter stenen. Men jeg strakte hænderne ud.

De bandt hænderne fast på min kjole, de blev ved med at være hvide og friske hele resten af mit liv. Og jeg ved, at skulle jeg nogensinde komme til Indien, så ville jeg den dag i dag - 1200 år senere - finde dem ligeså hvide og friske i et lille skrin i hulen.

Jeg spurgte mig selv, hvorfor jeg mon var helt hvidhåret, jeg kan ikke have været mere end tredive år gammel. Da kom følgende "film": Jeg så mig selv som ung kvinde, jeg følte mig udenfor fællesskabet i landsbyen, hverken forstået eller accepteret, gik en tur i naturen og kom så til hulen. Jeg overvandt min næsten overvældende frygt og gik ind. Derinde oplevede jeg skabelsen, verdens begyndelse. Da jeg kom ud igen, var mit hår blevet hvidt.

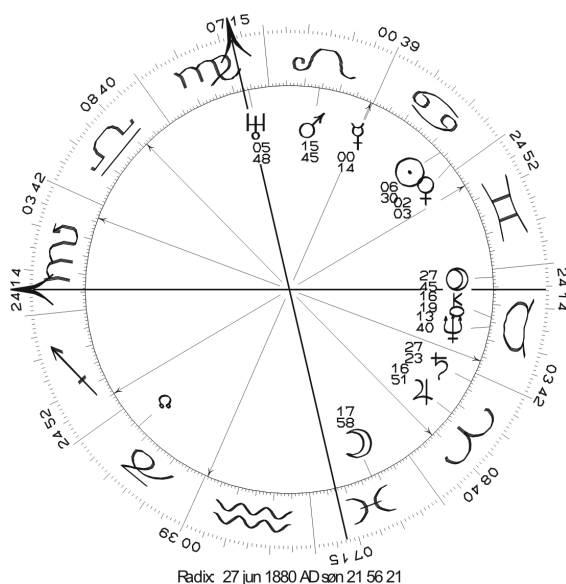
Siden den dag kan jeg altid opsøge hende, mig, på klippen, når jeg står over for nogle spørgsmål, som jeg ikke kan løse med min almindelige forstand, fx når en af mine venner

eller kolleger har et problem. Hun giver altid nogle forklaringer eller gode råd. Og folk omkring mig er begyndt at kalde mig for "heksen" eller "oraklet".

Hendes historie er både exceptionel og fantastisk, men alligevel karakteristisk for måneknudeprægede mennesker. Mennesker, der er født under eller i tiden omkring en formørkelse - hvilket i praksis betyder, at Solen står i nærheden af en af knuderne - lever mere eller mindre udpræget i deres egen verden, ofte med en følelse af afsondrethed og ofte i kontakt med den oversanselige verden. Lys og mørke, syn og erkendelse er begreber, som altid ledsager måneknuder og formørkelser.

Jeg husker at jeg allerede som barn hørte om Helen Keller. Hendes historie fyldte mig med ærefrygt, respekt og beundring. For nogle år siden faldt jeg over hendes fødselshoroskop og jeg lånte hendes selvbiografi på biblioteket.

27.6.1880, 40n445, 73w58, asc. 24-14 sco

Helen Keller kom sund og rask til verden. Men 19 måneder gammel – hun kunne på det tidspunkt sige nogle få ord – blev hun ramt af en livsfarlig hjernehindebetændelse, som efterlod hende blind og døv. De følgende 5 år tilbragte hun i total isolation og letargi, kun afbrudt af voldsomme og fortvivlede vredesudbrud.

Hendes redning kom gennem blindelæreren Anne Sullivan, som i første omgang lærte hende at genkende tegn og betydninger ved berøring, hvorefter hun var i stand til at lære blindeskrift og fingeralfabet. Hun lærte at tale.

Som 16-årig kom hun i gymnasiet og bestod som 19-årig optagelsen til universitetet. Hun tog eksamen i fransk, tysk, latin, litteratur, filosofi, økonomi og politik.

Hun begyndte tidligt at skrive, udgav sin selvbiografi som 24-årig, hvorved hun blev verdensberømt. I løbet af sit lange liv, hun blev 87, var hun ofte på rejse. Efter hvad jeg kan læse mig, til har hun talt de blindes og døves sag ved i alt 249 foredrag. Hun var overbevist socialist og pacifist og skrev en bog om kvindernes roller og vilkår.

Helen Keller blev født ved en eksakt Sol-Ketu-konjunktion. Hun tilbringer fem år af sit liv i åndeligt mørke, men beskriver i sin biografi at hun dog havde en tæt følelsesmæssig relation til de øvrige familiemedlemmer og især til en af tjenestefolkenes jævnaldrende datter, som hun oven i købet legede med. Udelukkende med hjælp af føle- og lugtesansen.

Personligt er jeg ikke i tvivl om, at Sol-Ketu-konjunktionen er den konstellation, der er "ansvarlig" for hendes isolationstilstand - og endda i hjertet af familien (Krebsens tegn). Men selvfølgelig vel vidende, at "en svale gør ingen sommer" og at en enkelt konstellation aldrig vil beskrive de mange facetter, der hører en menneskeskæbne til.

Derfor føler jeg mig nødt til at kommentere, at Merkur, planeten for indlæring og bevidstgørelse, helt i begyndelsen af Løvens tegn, det er et sted i dyrekredsen, som kan forbindes med individets fødsel. Hun skal lære alt på helt sin egen måde, helt fra begyndelsen. Og at både Uranus og Pluto står meget tæt på hovedakserne, hvilket i sig selv viser et liv i undtagelsestilstande. Og sidst, men ikke mindst, at også Venus står i konjunktion med Solen, hvilket altid vidner om "alternative" medmenneskelige relationer (jfr. artiklen "Venus vender tilbage", Vægtudgaven 02).

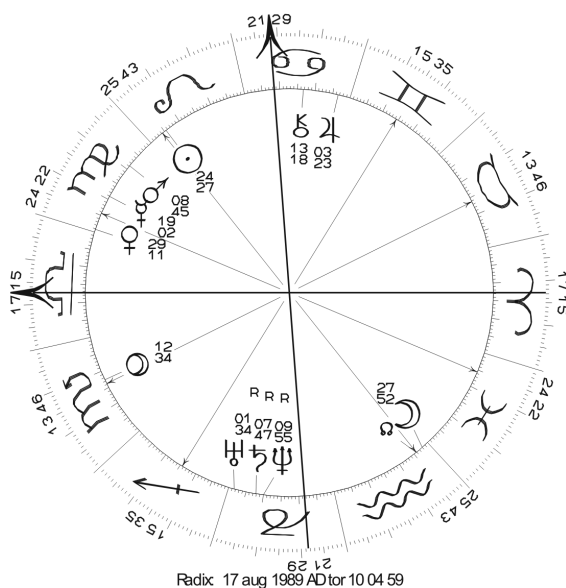
Sol-Venus-cyklen viser sig i øvrigt at være dominerende i Helen Kellers liv. Den skæbnesvangre hjernehindebetændelse opstod, da hun var 19 måneder gammel, hvilket netop svarer til et venusomløb omkring Solen. Hendes første skriftlige kommunikation med omverdenen skete da hun var 8, dvs. efter en fuld Sol-Venus-cyklus (Venus og Solen står samme sted som i fødselshoroskopet). Hun kom hjemmefra på internatskole, en total ombrydning i de sociale relationer, da hun var 16, efter endnu en fuld cyklus, og hun blev verdenskendt, da hun var 24. Det overraskede mig. Jeg havde forventet, at måneknudecyklen ville være den "alt afgørende".

For efterhånden mange år siden havde vi en børnelæge, selv hobbyastrolog, med i undervisningen. Hun stillede et spørgsmål vedrørende forholdet til hendes kolleger. Fuldmånen, en måneformørkelse, viser modsætningsforholdet. Solen står med Ketu på 11. husspids, det drejer sig om en hendes personlige rolle i kollegakredsen, et typisk Løve-Vandbærertema. Hun føler sig isoleret, ikke forstået. Månen står i 5. hus for børn, i Vandbæreren, "andres børn". Hun fortæller at hun ved undersøgelsen af de vordende mødre direkte kommunikerer med de ufødte – via ultralyd (Vandbæreren). Ganske vist drejer det sig her måske ikke direkte om en kontakt til den oversanselige verden, men da i hvert fald om en verden, som er usynlig og utilgængelig for os andre.

Hun har forberedt et foredrag til en stor faglig kongres baseret på hendes personlige oplevelser med de ufødtes følelsesmæssige reaktioner, men er – sikkert af gode grunde – bange for kollegernes reaktion. For ligesom formørkelser over Tyr/Skorpion har en særlig affinitet til uddrivelsen fra paradiset have, så er netop Løve-Vandbærer-aksen oplagt ved udelukkelse fra et venne- eller kollegafællesskab.

Herskeren Venus i de sidste grader af Jomfruen i 12. hus oser jo heller ikke ligefrem af selvtillid.

17.8.1989, 11.15, 47n0, 8e45, asc. 17-15 Lib

Jeg har aldrig fået at vide, hvad der egentlig skete i forbindelse med det forestående foredrag og de pågældende kolleger. Men jeg fik af at vide af en af vores nære venner og kolleger, at hun få måneder senere frabad sig enhver fremtidig kontakt med astrologer og astrologi! Så øjeblikshoroskopet kom jo til at "virke" – om end ikke på den måde, jeg havde forestillet mig.

Min mand, som lige kiggede mig over skulderen, fortæller, at hun, altså lægen, havde et bestemt slyngemønstre på hændernes månebjerge. Hvilket på den ene side betyder, at den pågældende netop har en særlig kontakt til den ikke-synlige verden (findes fx ofte hos mennesker, der arbejder med teleskoper og mikroskoper), men på den anden side samtidig henviser til stærke irrationelle angsttilstande.

Som sagt, er måneknuderne tæt knyttet til synet (i øvrigt også til hørelsen) og til erkendelse. I det daglige arbejde optræder de sjældnere i forbindelse med teleskoper og mikroskoper, til gengæld meget hyppigt i forbindelse med briller. Mange børn får deres første briller, når de er 9 – 10 år gamle, dvs. i forbindelse med deres første (halve) måneknudecyklus.

Jeg har ofte tænkt på at spørge optikerne, om de har særligt travlt i formørkelsestider, men det er der ikke kommet noget ud af endnu. (Det eneste jeg har foretaget mig i den retning skete i en periode, hvor Mars gik retrograd i Fiskenes tegn. I kollegakredsen havde vi lagt mærke til, at alle vores klienter i den pågældende periode var ved at få malet deres hjem, så jeg spurgte den lokale maler, om han havde meget arbejde for tiden? Han svarede, at han og hans svende pludselig var nødt til at arbejde dag og nat).

Men i videre forstand virker det, som om måneknuderne principielt er inde i billedet, hver eneste gang vi foretager et skift. Bare vi går igennem en døråbning, er måneknuderne aktive. Igennem måneknuderne skifter fase og skifter gear.

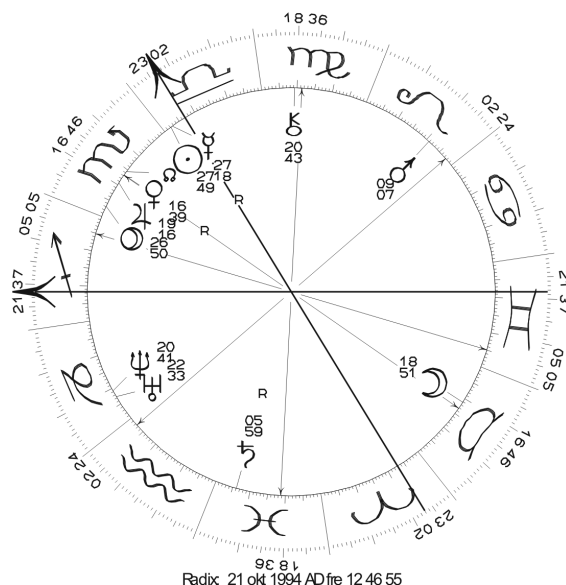
For nogle år siden kom en af vore venner for at spørge, om vi kunne hjælpe med finde hans nøgle. Merkur, som er signifikator for nøgler, stod sammen med Rahu (den nordlige måneknude) i spørgsmålshoroskopet. Så vi foreslog ham, at søge ved gearstangen i bilen, hvilket viste sig være et kvalificeret bud.

Den pågældende ven har i øvrigt haft meget stærke oplevelser knyttet til måneknudernes cyklus. Han er 56 år gammel nu, dvs. han befinder sig ved en af de cykliske stationer. (3 x fuldt måneknudeomløb på 18 år 8 måneder). Han blev fyret fra sit arbejde i tiden omkring måneformørkelsen sidste efterår (uddrivelsen af paradiset) og er gået arbejdsløs lige siden.

Jeg spurgte ham, hvad der skete for 18 ½ år siden. Han fortalte, at han på det tidspunkt var flyttet fra sin kone, som ved den lejlighed havde sørget for, at hans kæmpestore - og billige - østerbrolejlighed kom i hendes navn (uddrivelsen af paradiset). I de efterfølgende år havde han, trods skilsmissem, et tæt og regelbundet samvær med sine børn. Og ekskonden udtrykte igen og igen sit håb - og krav - om, at han ville flytte tilbage. Men, da der var gået 9½ år, dvs. da han var 46½ og nået til 2½ x fuldt måneknudeomløb), flyttede hun pludselig til udlandet med børnene - uden at efterlade adresse. Han har ikke set dem siden, trods ihærdige forsøg på at komme i kontakt (uddrivelsen af paradiset). Men igen: En svale gør ingen sommer. I hans fødselshoroskop står de klassiske "malefics" ("probleplaneter") Mars, Saturn og Pluto står i hans 5. hus for børn. Og hans Merkur står retrograd og forbrændt - så han er disponeret for at blive brændt af.

Måneknuderne er i traditionen kendt som "dragens hoved" og "dragens hale". Hvilket i praksis ofte udtrykker sig som en oplevelse af spaltning. En spaltning mellem forstand og følelse, mellem hoved og krop. I den indiske tradition opfattes måneknuderne som "the abortive planets", hvilket jo også indebærer en spaltning, en adskillelse, et tab.

21.10.1994, 11.46.56, 49n48, 9e56

Jeg fik en opringning af en kvinde, der fortæller, at hun er ved at blive kvalt af sit arbejde og især af miljøet, kollegakredsen omkring arbejdet. Hun har bare lyst til at søge noget andet. Vennerne siger, at hun er åndssvag, hvis hun sætter sin sikkerhed over styr. Andre siger, at så kan hun da bare tage en ny uddannelse efter arbejdstid, for ligesom at have både i pose og sæk. Og det ville jo bare gøre sagen endnu værre, siger hun.

Skytten er på ascendanten, hun "er" Jupiter oppe i 11. i Skorpionen, sammen med Venus og Ketu. Den "mindreværdige" (Venus er i eksil) omgangskreds belejrer hende, hendes frihed er indsnævret. Måneknuderne sluger planeterne, og spytter dem du igen, siges det i den indiske tradition. Ligesom de sluger Solen og Månen ved formørkelserne.

Månen står i 5. hus for børn, eksperimenter og fornøjelser og i Tyrens tegn for talenter og evner, så hun har brug for noget der er tilfredsstillende og fører hende videre. Men hun kommer ikke ud af stedet på grund af de modstridende interesser. Så kan man spørge sig selv, om det er forstanden og følelsen, eller om det ikke snarere er angsten og behovet, der er uforenelige her.

Hun fortæller også at hun er barnløs. Hendes mand blev fem år tidligere opereret for kræft i hoften, og havde siden hen ikke været i stand til at "lave børn".

Vores dynekonge Lars Larsen, som i foråret udsendte en husomdelt bog i anledning af Jysk Sengetøjslagers 25-års jubilæum, fyldte 56 år den 2. august. Han er jævnaldrende med vores føromtalte ven, han befinder sig altså også i et måneknudeår.

Han fortæller i sin bog, at Jysk Sengetøjslager havde taget navneforandring i forbindelse med jubilæet, de kalder sig nu kort og godt JYSK. I det ny logo er også gåsen forkortet, den har mistet halen. Og så er sengen væk. Bonderomantikken er skiftet ud med et mere mainstream look. Uddrivelsen af paradiset have?